

ты, като вторий слѣдъ тѣхъ ближень народъ до Имперіѣ-тѣ.

г) Сръбія тогава още не бѣше отдѣлно Государство; тя бѣше область на Българско-то Государство, и ся обрѣна послѣ съ прилѣжаніе-то на Христіанско-то Българско Правителство.

д) Преводъ-тѣ, ако и да ꙗко не е имало до Мееодія, по естественный рядъ и по исканье-то на Царя, трѣбваше да ся сврѣши на языка или нарѣчіе-то на цадствующій Българский народъ.

е) Най послѣ вѣрно доказателство и подтвержденье на всичко, что рекохме, е сегашній Българский языкъ, който е живъ и истиненъ отпечатъкъ на црковный. Земете и сравнете всички-ты сегашны Славянскы язици: Руский, Чешкий, Моравский, Кроатский, Сръбский, Българский, (говорѣ само за видове-ты, кои-то ся склонихъ къмъ Вѣсточнѣ-тѣ Цркъвѣ; за тва и оставямъ: Словенский, Сорабский и пространний Вандакский); сравнете ги съ Црковный, и ако сте проникателенъ филологъ — философъ; ще ся увѣрите въ истинѣ-тѣ на думы-ты ми. (Вижь 5-тѣ и 7-мѣ стран. Древніе и нынѣшне Болгаре. 1841.)

9) Весма право говори почтенный Добровский, че Св. Писанте, сир. Црковны-ты книги прѣминахъ не изъ Моравіѣ въ Българіѣ, а напротивъ изъ Българіѣ въ Моравіѣ; (нѣ чрѣзъ Кирилла ли или Мееодія, не е извѣстно), а послѣ така непосредственно изъ Българіѣ въ Россіѣ. Дума-та: „и Сръбія“ тука не е нужна; зашто не можемъ каза' за неѣ това, което за Българіѣ.

И така Кирилъ и Мееодій (ако сѣ тѣи) прѣведохъ Св. Писаніе на Българский языкъ и за Българский народъ.

Сега пытамъ, не новы-ты господари испытатели, нѣ исты-ты съчинители на легенды-ты и лѣтописи-ты: какъ ся случи да ся выкатъ тѣи Апостоли изъ Имперіѣ-тѣ, по мнѣніе-то имъ, отъ троица или двамина Князове въ Моравіѣ за да учягъ народа, та прѣведохъ Библиѣ-тѣ за Българе-ты, а не за Моравы-ты?? Зачто-то той въпросъ ся дръжи отъ крѣга на дѣйствія-та на тѣя великы и трудолюбивы учителя и има нуждѣ отъ издыряніе достоинство-то на легенды-ты и на